

levende mycologen. De liefde voor details leidt tot items als "moseri: zu Ehren von M. Moser"; "moserianus, s. moseri". Namen van planten, biotopen etc. zijn ook opgenomen, evenals enkele reagentia. Niet alle verklaringen zijn even correct, bv. p. 83: "Bei Pilzen kommen Schubgeißeln vor (Chytridiomycetes)" maar niets over Flimmergeißeln. *Mastigonema* (p. 128) is niet correct verklaard.

Bij Dörfelt heeft ieder trefwoord veel meer ruimte, soms 1/2-1 kolom, met zeer veel kruisverwijzingen. Aan de correctheid van de definities is veel aandacht besteed. Ook veel details van microfungi worden verklaard, maar ook talrijke methoden (bv. één hele kolom over "kontinuïerliche Fermentation"), chemische stoffen (zowel metabolieten als bestrijdingsmiddelen), plantenziekten, medische mycologie en diverse toepassingen. De term Flimmergeißel wordt ook hier vergeefs bij letter F gezocht, maar onder Geißel staan 1 1/2 pagina's relevante tekst. Enkele auteurs (geen levende) worden met een korte biografie geëerd. Latijnse (soms ook Duitse) taxonomische namen zijn soms, maar niet konsekvent, tot familie en genus opgenomen. Acht scanning-electronen-microscopische platen met morfologische details en 40 kleurenplaten van vruchtlichamen (soms matig gereproduceerd) staan apart in het midden van het boek. Enkele drukfouten zijn blijven staan, bv. de anamorfen van de Dothideales horen niet tot de Dermatiaceae maar de Dematiaceae (p. 120). Vooral voor wie de neiging heeft, een vak in een soort encyclopedie snel in zich op te nemen, is dit aantrekkelijke en gunstig geprijsde boek zeer de moeite waard.

LITERATUUR

- Bas, C., Kuyper, Th. W., Noordeloos, M.E. & Vellinga, E.C. (Eds) (1988). *Flora agaricina neerlandica*, Vol. 1. A. General part, B. Special part: Entolomataceae. - A.A. Balkema, Rotterdam, Brookfield. Prijs Hfl. 79,90 (harde kaft), Hfl. 58,30 (slappe kaft), zie *Coolia* 32: 20. 1989.
- Bels-Koning, H. C. (ed.), 1966. *Mushroom terms in five languages*. - PUDOC, Wageningen, 148 pp.
- Berger, K. (Ed.) (1980). *Mykologisches Wörterbuch in 8 Sprachen*. 432 pp., 138 Zeichnungen auf 13 Tafeln. - V.E.B. G. Fischer Verlag, Jena. Prijs M. 69,-; Sfr. 75,50 (bij Flück-Wirth).
- Cash, E. K. (1965). *A mycological English-Latin glossary*. - Hafner Publ. Co., New York, London, 152 pp. Prijs Sfr. 27,70 (bij Flück-Wirth).
- Dörfelt, H. (Ed.) (1989). *Lexikon der Mykologie*. - In licentie bij G. Fischer Verlag Stuttgart, New York. 432 pp., 217 tekeningen, 198 kleuren-foto's op 40 platen, 16 electronenoptische opnamen op 8 platen, 30 tabellen. DM 39,80.
- Hawksworth, D.L., Sutton, B.C. & Ainsworth, G.C. (1983). *Ainsworth & Bisby's Dictionary of the fungi (including the lichens)*. - Commonwealth Mycological Institute, Kew Surrey. 445 pp., prijs Hfl. 45,- (bij CBS); Sfr. 89,90 (bij Flück-Wirth).
- Josserand, M. (1983). *La description des champignons supérieurs*, 2e éd. - P. Lechevalier, Paris, *Encyclopédie mycologique* 37, 399 pp., 273 Figs. Prijs Sfr. 164,- (bij Flück-Wirth).
- Kajan, E. (1988). *Pilzkundliches Lexikon*. - Einhorn Verlag, Schwäbisch Gmünd. 227 pp. Prijs DM 48,-. (Direkt te bestellen Postfach 1280, D-7070 Schwäb. Gmünd).
- Snell, W. H. & Dick, E. A. (1971). *A glossary of mycology*. 2nd Ed. - Harvard Univ. Press, Cambridge Mass., 181 pp., 15 plates with 191 line drawings. Prijs Sfr. 55,- (bij Flück-Wirth).

LACTARIUS FLUENS, CORRECTIES EN EEN AANVULLING

Een paar correcties en een aanvulling op mijn artikel over *Lactarius fluens*, in *Coolia* 32 (3), 1989: Pag. 51, regel 16 van boven: pl. 140 moet zijn: pl. 540; pag. 52, regel 23 van boven: Oosterwijk moet zijn: Oostenrijk.

De heer Van Vuure was zo vriendelijk mij een artikel toe te zenden over *L. fluens* (en enige andere soorten), geschreven door H. Schwöbel (Zschr. f. Mykologie 45, 1, 1979) dat mij was ontgaan. Het is een uitvoerige beschrijving maar het verschil in de hoedhuidstructuur van *L. fluens* en *L. blennius* vermeldt hij niet. Tevens was voor mij dit artikel aanleiding om de sporematen, die verschillende auteurs opgeven te vergelijken. Ze lopen nogal uiteen wat de lengte betreft, veel minder wat de breedte betreft. Zo lang als Boudier ze mat, worden ze door geen enkele moderne auteur opgegeven. Toch zijn de verschillen ook bij deze auteurs opmerkelijk: Boudier: -11 µm; Neuhoﬀ: 7,5-8,5 x 5,5-6,5 µm; Schwöbel: (7,5-)8-9,5 x 6,5-7,5 µm; Bon: 6,5-)7,5-9(-10) x 6-7 µm; Marchand: 7,5-8,75 x 6-7 µm; Romagnesi: 6,3-7 x 5,7-6 µm en Reijnders 6-8 x 5,8-6,8 µm. We moeten dus aannemen dat de sporen in lengte nogal kunnen variëren. - A. F. M. Reijnders.

Coolia 32(4), oktober 1989

NOGMAALS ERINELLA "AERUGINASCENS".

Marijke Nauta, Hansenstraat 70, 2316 BM Leiden.

In het aprilnummer van Coolia van dit jaar verscheen een artikel van Wim Ligterink over de vondst van een voor Nederland nieuwe discomyceet, *Erinella aeruginosa* Henn., die het hout mooi groen kleurde (Ligterink, 1989). Helaas werden we door het zetduiveltje geplaagd en werd gesproken over *Erinella aeruginascens*, maar Hennings (1906:30) beschreef deze soort als *Erinella aeruginosa*.

Inmiddels is gebleken dat een soortgelijke discomyceet op 6 augustus 1988 ook door Frans Ligtenberg gevonden werd op het "Wulperhorst" bij Zeist. Deze vondst werd echter gedetermineerd door Joop van Brummelen als *Belonidium sericeum* (Alb. & Schw.:Fr.)Lorton. Beide vondsten blijken echter betrekking te hebben op dezelfde soort, die o.a. gekenmerkt wordt door het bezit van haren aan de buitenzijde, de lange sporen (circa 50 µm), en natuurlijk de groenverkleuring van het hout.

Naar aanleiding hiervan heb ik wat literatuur nageplozen, om er achter te komen welke naam gehanteerd dient te worden.

Een goed overzicht van de "groenkleurende" inoperculate discomyceten wordt gegeven door Dixon (1974&1975). Hierin wordt onder de niet in *Chlorosplenium* thuishorende soorten *Chlorosplenium sericeum* (Alb.&Schw.:Fr.) Boud. genoemd (Dixon, 1974:99), gebaseerd op de door Von Albertini en Von Schweinitz beschreven *Peziza sericea* (1805). Deze soort wordt ook door Fries opgenomen (1822:93). Later werd deze in resp. het door Quélet opgerichte genus *Erinella* (Quélet, 1886:301), *Dasyscyphus* (Saccardo, 1889:456), en *Belonidium* (Lorton, 1914:227) gecombineerd. Het typemateriaal van *Peziza sericea* blijkt volgens Dixon onvindbaar, maar bestudering van materiaal uit het Schweinitz-herbarium liet een langsporige *Dasyscyphus* zien (Dixon, l.c.). Een recente met kleurenfoto geïllustreerde beschrijving van deze soort is trouwens te vinden in een Frans tijdschrift, echter onder de naam *Belonidium sericeum* (Röllin&Anthoine, 1988). Dennis (1962) geeft echter na bestudering van typemateriaal aan dat *Belonidium* als een synoniem van *Dasyscyphus*